

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
КЖ1-318/22
31.05.2022. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Милевке Миленковић, председника већа, Марине Илић и Ђорђа Ристића, чланова већа, са записничарем Тамаром Миливојевић, у кривичном предмету окр.АА, због продуженог кривичног дела превара из чл.208 ст.4 у вези ст.1 КЗ у вези чл.61 КЗ, одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Крагујевцу, Кто.бр.109/20 од 21.02.2022.године и браниоца окривљене АА, адвоката Мирослава Лепојевића из Крагујевца, изјављеним против пресуде Основног суда у Крагујевцу број 9К-215/20 од 26.01.2022.године, у седници већа одржаној дана 31.05.2022.године, донео је једногласно

П Р Е С У Д У

Усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Основног суда у Крагујевцу број 9К-215/20 од 26.01.2022.године, само у погледу одлуке о казни, тако што Апелациони суд окривљену АА, због продуженог кривичног дела превара из чл.208 ст.4 у вези ст.1 Кривичног законика у вези чл.61 Кривичног законика, за које је оглашена кривом изреком првостепене пресуде, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од **4 (четири) године** и на новчану казну као споредну у одређеном износу од 200.000,00 (двестахиљада) динара, задржавајући је као правилну, коју је окривљена дужна да плати у року од 90 дана, а ако то не учини у одређеном року суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 (шест) месеци, док се жалба браниоца окривљене АА **ОДБИЈА** као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Крагујевцу број 9К-215/20 од 26.01.2022.године, окривљена АА је оглашена кривом да је извршила продужено кривично дело превара из чл.208 ст.4 у вези ст.1 у вези чл.61 КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци која ће се према окривљеној извршити по правноснажности пресуде, када исту почне да издржава у заводу за извршење казне затвора и на новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 (двестахиљада) динара, коју је окривљена дужна да плати у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, а ако то не учини у одређеном року суд ће новчану казну

заменили казном затвора и то тако што ће „за сваких започетих 1.000,00 динара заменили за један дан казне затвора“, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 (шест) месеци.

На основу чл.258 ст.4 ЗКП, досуђени су имовинскоправни захтеви оштећенима ББ, ВВ, ГГ и ДД у укупном износу од 4.831.922,00 динара и оштећенима ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ у укупном износу од 4.879.160,56 динара, па је обавезана окривљена АА да оштећенима плати досуђене износе у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, док су за остваривање имовинскоправног захтева преко досуђеног оштећени упућени на парнични поступак.

На основу чл.261 и 264 ЗКП, трошкови кривичног поступка падају на терет окривљене АА, па је обавезана да плати Основном суду у Крагујевцу износ од 50.000,00 динара на име паушала, износ од 51.119,43 динара на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава суда, као и да плати ОЈТ у Крагујевцу износ од 52.384,49 динара на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава тужилаштва, све у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, док ће суд о осталим трошковима одлучити накнадно посебним решењем, сходно чл.262 ст.2 ЗКП.

Против цитиране пресуде жалбе су изјавили:

- Основни јавни тужилац у Крагујевцу, због одлуке о казни из чл.441 ст.1 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, уважи жалбу Основног јавног тужилаштва у Крагујевцу, преиначи пресуду Основног суда у Крагујевцу 9К-215/20 од 26.01.2022.године у предмету кривице окр.АА, због продуженог кривичног дела превара из чл.208 ст.4 у вези ст.1 у вези чл.61 КЗ, тако што ће окривљену уместо на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, као и на новчану казну у износу од 200.000,00 (двестахиљада) динара, осудити на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, као и на новчану казну у износу од 200.000,00 (двестахиљада) динара, и

- бранилац окривљене АА, адвокат Мирослав Лепојевић, због „битних повреда одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 ЗКП“, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу укине пресуду Основног суда у Крагујевцу К-215/20 од 26.01.2022.године и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. У жалби је затражио да буде обавештен о седници већа.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу је поднеском Ктж.327/22 од 19.05.2022.године, предложио да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, усвоји као основану жалбу Основног јавног тужиоца у Крагујевцу, преиначи пресуду Основног суда у Крагујевцу К-215/20 од 26.01.2022.године и окр.АА, због продуженог кривичног дела превара из чл.208 ст.4 у вези ст.1 у вези чл.61 КЗ, уместо на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци, као и на новчану казну у износу од 200.000,00 (двестахиљада) динара, осуди на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, као и на новчану казну у износу од 200.000,00 (двестахиљада) динара, а да жалбу браниоца окр.АА, адв. Лепојевић Мирослава из Крагујевца одбије као неосновану.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа, у смислу одредбе чл.447 ЗКП, у присуству браниоца окривљене АА, адвоката Мирослава Лепојевића из Крагујевца, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, на којој је размотрио целокупне списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао првостепену пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалбама, сходно чл.451 ст.1 ЗКП, па је, по оцени навода у изјављеним жалбама и писаном предлогу Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, нашао:

- жалба јавног тужиоца је основана,
- жалба браниоца окривљене је неоснована.

Побијајући првостепену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка „из чл.438 ст.2 ЗКП“, бранилац окривљене у жалби наводи да је првостепена пресуда донета на главном претресу где је испитано само једно оштећено лице (ГГ), једно раније осумњичено лице као саизвршилац (сведок ЗЗ) и један сведок чији исказ суд не прихвата (ИИ). Суд заснива пресуду на исказима оштећених из претходног поступка, а коришћење ових доказа је било незаконито. Одредбом чл.300 ЗКП прописан је законит начин прибављања доказа од стране јавног тужиоца у претходном поступку. Супротно тој одредби, у претходном поступку испитани су оштећени ББ, ЂЂ, ЕЕ, ВВ, ГГ и ДД. У поступку је било законито само прибављање доказа у погледу сведока ЈЈ 29.09.2019.године, КК од 18.11.2019.године и ЖЖ од 24.12.2019.године. Остали докази у претходном поступку нису законито прибављени, а суд управо на њима заснива пресуду, без извођења тих доказа на главном претресу, иако је на припремном рочишту 27.10.2020.године одлучено да се ови докази непосредно изведу на главном претресу. Ова незаконитост доказивања није конвалидирана ни на главном претресу 26.01.2022.године, када је суд решењем одлучио да се читањем изврши упознавање са писаним доказима у списима. Искази наведених оштећених као сведока нису писани докази, нити је суд вршио ту радњу читања њихових исказа, што се види када је главни претрес тог дана започет и када је завршен, па да та обимност радњи за то време практично није била могућа. У решењу за извођење доказа на главном претресу суд цитира одредбе чл.406 и 405 ЗКП, наводећи да по сагласности странака тако поступа, али доноси решење да се прочитају писани докази, а то су у овом случају потврда о привремено одузетим предметима и извод из КЕ. Упознавање са садржином записника о исказима сведока није извршено у смислу одредаба чл.406 ЗКП, јер се обављање те радње и не помиње. Да је на главном претресу правилно примењена одредба чл.406 ЗКП, тада би се записнички констатовао прочитани исказ сваког сведока са примедбама странака за сваки тај доказ. Због тога је ова пресуда заснована на доказу на коме се пресуда не може засновати, „па је чињенично стање остало неутврђено тако да се не може испитати законитост и правилност пресуде, а све то због тога што су у току главног претреса неправилно примењене одредбе ЗКП, што све представља битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.1, 2 и 3 ЗКП“.

По оцени Апелационог суда, као другостепеног, првостепена пресуда није захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.1, 2 и 3 ЗКП, а из следећих разлога:

Основни јавни тужилац у Крагујевцу је у оптужници Ктo.бр.109/20 од 03.03.2020.године, између осталог, предложио да се пред Основним судом у

Крагујевцу закаже и одржи главни претрес на који да се позову оштећени ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ. На припремном рочишту одржаном дана 27.10.2020.године тужилац је, између осталог, остао при предложеним доказима из оптужнице, док је присутни бранилац окривљене, адвокат Мирослав Лепојевић из Крагујевца навео да се одбрана не противи предлогу јавног тужиоца и сагласан је да се сви сведоци и не позивају и не саслушавају већ да се њихови искази прочитају, осим вештака економске струке Марине Радисављевић. Главни претрес пред првостепеним судом је отпочео дана 10.06.2021.године саслушањем окривљене АА и испитивањем вештака Марине Радисављевић, након чега је дана 16.06.2021.године испитана као оштећена – сведок ГГ, а дана 28.06.2021.године ван главног претреса је испитан сведок ЗЗ. На главном претресу одржаном дана 26.01.2022.године као сведок је испитана ИИ, након чега је на записнику о главном претресу „суд на основу чл.406 ЗКП и применом чл.405 ЗКП, а уз сагласност странака донео решење да се читањем изврши упознавање са писаним доказима у списима предмета“. На овакво решење и констатацију да је поступљено по решењу, примедби није било, а странке нису имале предлога за допуну доказног поступка, након чега је доказни поступак завршен и након датих завршних речи суд је, након већања и гласања, донео и истог дана јавно објавио пресуду.

У образложењу побијане пресуде првостепени суд је на страни 4 побројао који су докази изведени пред првостепеним судом и оцењени, а осим исказа оштећених ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЖЖ и ЕЕ, налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке Марине Радисављевић, у питању су и бројни писани докази ближе описани у образложењу побијане пресуде.

Одредбом чл.406 ст.1 тач.2 ЗКП је прописано да се, између осталог, упознавање са садржином записника о исказима сведока може по одлуци већа обавити сходном применом чл.405 овог Законика, ако су се странке сагласиле да се тако поступи уместо непосредно испитивања сведока или вештака који није присутан, без обзира да ли је био позван или не. Одредба чл.406 ЗКП регулише упознавање са садржином записника о исказима, а одредба чл.405 ЗКП упознавање са садржином писмена и снимака у којој је ставом 1 прописано да у записнике о увиђају ван главног претреса, о претресању стана и других просторија или лица и потврде о привремено одузетим предметима, као и исправе које служе као доказ, извршиће се увид или ће, ако веће оцени да је то потребно, председник већа укратко изнети њихову садржину или их прочитати.

С обзиром да је у конкретној ствари неспорно постојала сагласност странака (и браниоца), да се оштећени као сведоци непосредно не испитују на главном претресу већ да се прочитају записници о њиховим исказима које су дали у истрази пред јавним тужиоцем, то је првостепени суд правилно применио одредбу чл.406 ст.1 тач.2 ЗКП у вези чл.405 ст.1 ЗКП. Стоји чињеница да првостепени суд на записнику о главном претресу од 26.01.2022.године није појединачно назначио записнике о исказима оштећених, које је прочитао, нити је ближе описао остале писане доказе, већ је исте детаљно побројао у образложењу пресуде, а потом и ценио, међутим, овакав пропуст првостепеног суда нема значај какав му придаје подносилац жалбе, односно нема карактер битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.3 ЗКП, јер то није било од одлучног утицаја на доношење законите и правилне пресуде, будући да након извођења ових доказа у првостепеном поступку присутне странке нису имале примедби, па је неосновано указивање у жалби браниоца окривљене да докази нису изведени на главном претресу.

Такође стоји чињеница да је одредбом чл.300 ЗКП, која регулише присуство доказним радњама у истрази прописано да је јавни тужилац дужан да браниоцу осумњиченог упуту позив да присуствује саслушању осумњиченог, односно да осумњиченом и његовом браниоцу упуту позив, а оштећеног обавести о времену и месту испитивању сведока или вештака (став 1). Ако позив осумњиченом и његовом браниоцу није достављен у складу са одредбама овог законика . . . ., јавни тужилац може предузети испитивање сведока или вештака само по претходном одобрењу судије за претходни поступак (став 7). Међутим, формална одбрана окривљене на припремном рочишту, а ни касније на главном претресу није оспорила веродостојност наведених записника о испитивању оштећених као сведока, нити садржину њихових исказа, већ је дала сагласност да се наведени записници о саслушању оштећених прочитају (при чему из употребљене формулације доказних предлога браниоца окривљене са припремног рочишта произилази и да је то био предлог одбране), што је првостепени суд и учинио, тако да поступање јавног тужиоца супротно наведеним законским одредбама не чини наведене доказе незаконитим у мери да се на истима не може заснивати судска одлука полазећи од јасно израженог става одбране у првостепеном поступку, који до завршетка главног претреса није измењен.

Такође, неосновано се жалбом браниоца првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.2 ЗКП, будући да се у истој не образлаже у чему се конкретно састоји наведена повреда поступка, већ се само паушално жалба изјављује по овом законском основу.

Следствено томе, а посебно полазећи од тога да је бранилац окривљене изјавио жалбу само због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 ЗКП, а не због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, Апелациони суд налази да је жалба браниоца неоснована из претходно изнетих разлога.

Испитујући одлуку о казни која се побија жалбом јавног тужиоца Апелациони суд налази да је првостепени суд приликом доношења одлуке о врсти и висини казне према окривљеној имао у виду све околности у смислу чл.54 КЗ које су од утицаја да казна буде мања или већа, па је правилно од олакшавајућих околности окривљеној ценио њене личне, породичне и имовинске прилике, да је удата и мајка једног пунолетног детета, да је раније неосуђивана, да је без имовине и незапослена, док је правилно од отежавајућих околности ценио бројност радњи извршења и упорност у извршењу кривичног дела, с обзиром да је кривично дело вршено у континуитету од три године, као и вредност прибављене противправне имовинске користи.

Међутим, основано се жалбом јавног тужиоца указује да првостепени суд није дао одговарајући значај отежавајућих околностима, с обзиром да је окривљена остварила укупну противправну имовинску корист у износу од 11.887.626,76 динара, при чему је преварила своје рођаке, пријатеље, пријатеље својих рођака користећи и неке интимне ствари које је знала из њихових живота и уз то им презентовала да болује од карцинома панкреаса и да јој је новац потребан за лечење, тако да се изреченом казном затвора и по оцени Апелационог суда, као другостепеног, не може остварити сврха кажњавања.

С обзиром да је окривљена прибавила противправну имовинску корист у износу који вишеструко превазилази квалификаторну околност бића кривичног дела из чл.208 ст.4 у вези ст.1 КЗ у вези чл.61 КЗ, Апелациони суд налази да ће се казном затвора у трајању од 4 (четири) године, коју је предложио јавни тужилац у изјављеној жалби, остварити сврха кажњавања у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција у смислу чл.4 и 42 КЗ, те да је иста адекватна тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљене, па је усвајањем жалбе јавног тужиоца преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о казни на начин као у изреци пресуде задржавајући као правилно утврђену споредну новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара, у односу на коју није било изјављене жалбе.

Са напред наведених разлога Апелациони суд је, на основу одредбе чл.457 и 459 ЗКП, одлучио као у изреци.

Записничар
Тамара Миливојевић,с.р.

Председник већа-судија
Милевка Миленковић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Весна Алексић